

عنوان مقاله:

بررسی عوامل تیرگی صرفی در واژگان مشتق فارسی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای کاربردی در مطالعات زبان (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

فاطمه احمدی نسب - استادیار گروه زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه شهید چمران اهواز

زینب افضلی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

در پژوهش حاضر با بررسی واژههای مشتق فارسی میزان و عوامل موثر در تیرگی و شفافیت صرفی آنها مطالعه شده است. بدین منظور با مطالعه آثار مختلف در حوزه واژگان زبان فارسی، 9 پسوند فارسی با بسامد و زایایی مختلف انتخاب شده و در رابطه با هر کدام، چهار واژه مشتق انتخاب گردید و سپس بر اساس این سیاهه 28 واژههای، پرسشنامههای تهیه شد و از یک گروه 54 نفری از فارسیزبانان خواسته شد که واژگان مشتق پرسشنامه را تعیین کنند. در ضمن با 27 نفر از آنها مصاحبه شد و از آنها خواسته شد که دلایل خود را برای مشتق دانستن واژهها بیان کنند و اجزاء سازنده آنها را مشخص نمایند. بر اساس دادهها و رفتارهای زبانی مصاحبهشوندگان، واژگان مشتق فارسی به شش گروه واژگانی تقسیم شد. از علل تیرگی واژگان میتوان به انحراف معنایی واژه، تغییر آوایی ریشه، تغییر آوایی پسوند، بسامد کم ریشه و پسوند و همچنین تخصیص معنایی واژه اشاره کرد. در ضمن شفافیت واژه را میتوان به پربسامد بودن ریشه و وند، نظم معنایی واژه و کاربرد زیاد واژه در زبان نسبت داد

کلمات کلیدی:

واژه مشتق، تیرگی، شفافیت، ریشه، پسوند، زبان فارسی، انحراف معنایی، تغییر آوایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/591177>

